

PROGRAM BOHOSLUŽIEB

13. Nedeľa v cezročnom období 2020

Farnosť Sedembolestnej Panny Márie v Priechode

PONDELOK 29. 6. 2020 SV. PETRA A PAVLA, AP (SL)	17:00 (B)	† Pavel a syn (Baláže 94)
	18:00 (P)	Za farnosť
UTOROK 30. 6. 2020 PRVÍ SV. MUČENÍCI V RÍME (ES)	18:00 (P)	† Milan (76)
STREDA 1. 7. 2020	18:00 (P)	† manžel a syn Milan
ŠTVRTOK 2. 7. 2020 NÁVŠTEVA PANNY MÁRIE (SV)	17:00 (B)	† vdp. Imrich Šišulák
PIATOK 3. 7. 2020 SV. TOMÁŠA, APOŠTOLA (SV)	18:00 (P)	† z rodiny Kmetovej a Murgašovej
SOBOTA 4. 7. 2020 PANNY MÁRIE V SOBOTU (ES)	18:00 (P)	† Jolana a Jozef (226)
14. NEDEĽA CEZ ROK 5. 7. 2020 SV. CYRILA A METODA, SLOVANSKÝCH VIEROZVESTOV	9:00 (B)	Za farnosť
	10:30 (P)	Za dobrodincov farnosti

Upr. Priechod: Hrabajová Beata, Chabanová Milena, Chabanová Marta, Kováčová Milena

Baláže: Chabanová Alena, Komorová Ľubica

- V **pondelok** je **prikázaný sviatok sv. Apoštolov Petra a Pavla**. Keďže je pracovný deň, sväté omše budú v našej farnosti v poobedňajších hodinách. Svätá Stolica vydala oficiálny prípis, ktorým sa celosvetovo prekladá zvyčajná *Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca* (kvôli pandémie koronavírusu) až na jeseň – na nedeľu 4. októbra.
- V **stredu** po sv. omši bude nácvik detí pred 1.sv. prijímaním. Prosím o účasť aj rodičov.
- V týždni je **prvý piatok mesiaca**. Návštevy chorých po tak v Priechode, ako aj na Balážoch budú vo zvyčajnom čase – štvrtok a piatok. **Na Balážoch bude vo štvrtok od 16:15 hod. možnosť prijať sv. zmierenia a vykonať si osobnú poklonu Sviatosti Oltárnej.**
- V Priechode budem spovedať v **piatok** od 16:30 hod. Od 17:00 hod. bude vystavená Sv. Oltárna k osobnej poklone a pred sv. omšou bude prvopiatková pobožnosť. Po svätej omši bude opäť nácvik detí na prvé sv. prijímanie. Stretnutie členov ružencového bratstva bude preložené z piatka na nedeľu o 9:45 hod., kedy bude spoločná modlitba sv. ruženca veľmi vhodná, pretože vo farnosti budeme mať slávnosť prvého sv. prijímania. Prosím o modlitby.
- V **sobotu** ráno o 9:00 bude prvá sv. spoveď detí, pričom ku sv. spovedi sú pozvaní pristúpiť aj rodičia, krstní rodičia a príbuzní detí. Spovedať príde aj kňaz zo susednej farnosti.
- **Budúcu nedeľu** je slávnosť našich slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda. V susednej **farnosti Selce sú hody**, pričom hlavným celebrantom na slávnostnej sv. omši o 10:30 hod. bude diecézny biskup *Mons. Marián Chovanec*. Aj keď slávnosť v Selciach tento rok (z epidemiologických dôvodov) nemá charakter celodiecéznej púte, predsa tlmočím pozvanie pána farára Jozefa Kuneša k účasti na individuálnej báze.
- V **našej farnosti sa budúcu nedeľu** (po dlhšom spoločnom hľadaní náhradného termínu) uskutoční **slávnosť prvého sv. prijímania detí**. Slávnosť začne v kostole modlitbou sv. ruženca o 9:45 hod. a rodičovským požehnaním v hale farskej budovy.
- Ďakujem partii troch mužov za ochotu a pomoc pri **prestavbe vikierov** na farskej budove počas uplynulého týždňa. Aktuálne prebiehajú práce na prestavbe štvrtého vikiera.
- Veľmi pekne ďakujem pani **Este Strečkovej** za jej **dlhoročnú službu pri výbere a začínaní spoločných spevov** v rámci liturgie zvlášť počas pracovných dní v týždni. Ďakujem taktiež pani **Beáte Strečkovej** za jej **službu pri organovom doprevádzaní liturgie** počas sv. omší, slávností, pohrebov i sobášov, ktorú vykonávala v našej farnosti od roku 2009. Nech Boh štedro odmení všetko to, čo bolo vykonávané na Jeho česť a slávu!

Farský infolist je dostupný v kostole a na stránkach www.priechod.sk. Tlačená verzia vyšla s nákladom 120 ks.
číslo účtu farnosti: Kostol Priechod: SK57 0900 0000 0000 5018 2412 Baláže: SK84 0900 0000 0003 0451 6508
RKFÚ Sedembolestnej Panny Márie, 97611 Priechod 324, e-mail: priechod@fara.sk, tel: 048/4189131

13. Nedel'a OCR 2020, Mt 10, 37-42

Dnes nám liturgia ponúka poslednú časť Ježišovho príhovoru ktorú adresoval svojim učeníkom skôr, ako ich poslal do sveta ohlasovať blízkosť Božieho kráľovstva. Povedal im: *„Neočakávajte vrúcne prijatie, pretože poslanstvo, ktoré budete ohlasovať znepokojí všetkých tých, ktorí majú vo svojich rukách moc toho sveta – tak politickú ako aj duchovnú. Poslanstvo ktoré budete ohlasovať otrasie všetkými. Bud'te opatrní a nečudujte sa, že títo mocní budú reagovať prudko ba dokonca aj násilím.“* A svoj príhovor zakončil proroctvom: *„Neverte tomu, že ja som priniesol na zem pokoj, nepriniesol som pokoj, ale meč. Prišiel som, aby som oddelil syna od otca, dcéru od matky, lebo nedorozumenie sa dotýka aj vnútra našich domácností.“*

Sú to tak trochu tajomné slová. Čo nimi chcel povedať? Ježiš celkom určite neprišiel ohlásiť vojny a nepokoje. Poznáme veľmi dobre Jeho hlavné poslanstvo a vnímame, že on samotný neustále odmietol násilie. Spomeňme si, čo povedal keď Peter vytiahol v getsemanskej záhrade meč: *„Odlož ho naspäť do pošvy! Nie mečom sa buduje nový svet!“* Ako blahoslavených vyhlásil tých, ktorí budujú pokoj a povzbudzoval svojich učeníkov, aby milovali aj nepriateľov a aby robili dobre aj tým, ktorí ho nenávidia. Oni sami majú byť pripodobnení ich Otcovi, kt. je na nebesiach.

Čo to znamená meč? Je to obraz, ktorý použil už starý Simeon, keď matke Pána povedal: *„Tvoju dušu prenikne meč“*. Matka Pána vtedy predstavovala celý Izrael, ktorý sa príchodom Pána rozdelil akoby úderom meča, pretože poslanstvo ktoré jej syn priniesol, niektorí prijali a iní nie. Áno, jeho poslanstvo nevyhnutne vyprovokovalo rozdelenia a to aj vo vnútri rodín. Keď Matúš píše svoje evanjelium, tieto rozdelenia sa stali dramaticky zjavnými. Ukázalo sa rozdelenie medzi spoločenstvom kresťanov a spoločenstvom farizejov. Toto rozdelenie trvá dodnes. Rabíni a farizeji práve v tých rokoch začali vylučovať zo svojho spoločenstva všetkých tých, ktorí sa stali

heretikmi – tj. tých, ktorí uverili Kristovmu poslanstvu. Nasledovníci Krista boli nazvaní „Nazaretčania“ a tak sa v hebrejskej terminológii kresťania volajú až dodnes. Boli vylúčení zo synagóg a teda nedá sa byť žid a kresťan súčasne. *„Musíš sa rozhodnúť čo chceš byť, pretože obidve viery sú navzájom nekompatibilné“*, povedali rabíni. V tom čase bolo medzi 18 židovských požehnaní včlenené ešte jedno zvolanie – zlorečenie proti heretikom. Teda ten, kto išiel za Kristom čelil veľmi bolestivým následkom: bol vylúčený zo spoločenstva a bol vylúčený dokonca aj svojimi rodinnými príslušníkmi.

Aby sme si to vedeli predstaviť, vieme to ilustrovať na príklade moslimov. Ak chce moslim zmeniť svoje náboženstvo, čelí aj dnes rovnakému tlaku. Rodina ho začne považovať za niekoho, kto opustil tradíciu. V čase Ježiša, ten kto v neho uveril, tak sa z jedného dňa na druhý ocitol vo veľmi sklúčujúcich podmienkach. Nielen z emocionálneho hľadiska, ale aj ekonomicky a sociálne. Stratil všetky záruky a istoty, ktoré mu zabezpečovala rodina. Nemal nárok ani na dedičstvo. V tomto kontexte Matúš opakuje svojim novozaloženým kresťanským spoločenstvám slová svojho Majstra:

Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden.

Ľudia, ktorí boli vylúčení zo svojich rodinných vzťahov veľmi trpia. *„Čo sme urobili?“* pýtajú sa. Očakávali by sme, že by nás náš Majster mohol povzbudiť alebo povedať niečo ako: *„Uvidíš, veci sa vysvetlia, časom sa nájde sa riešenie, urobíme nejakú dohodu“*. Ježiš avšak nič také nepovedal, ba naopak, predstavuje tri veľmi radikálne požiadavky, ku ktorým pripája jedno tvrdé vyhlásenie: *„Ak neprijmeš ponuku života nie si ma hoden“*. Žiadny rabín takto predtým nehovoril a preto raz jedného dňa počul od jedného z rabínov výčitku: *„Čo si myslíš si? Kým sa robíš?“*

Pozrime sa na jeho požiadavky. Prvá požiadavka sa týka detí a ich vzťahu voči

rodičom. „*Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden.*“ Požiadavka nehovorí, že by dieťa nemalo milovať svojich rodičov. Spomeňme si, že jedného dňa Ježiš povedal: „*Ste pokrytci, pretože neplníte príkaz starostlivosti o rodičov daný Písmom, ale v mene vašich tradícií sa nazdávate, že čokoľvek urobíte pre chrám, tak sa to už počíta za splnenie príkazu starostlivosti o nich.*“ Ak dve lásky vstúpia do konfliktu a vzniklo by nedorozumenie – pre koho sa má človek rozhodnúť? Ježiš je veľmi jednoznačný: „*Ak miluješ otca alebo matku viac ako mňa, nie si ma hoden*“.

Druhá požiadavka je určená rodičom: „*Kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden.*“ Ani tu Ježiš nehovorí, že rodičia nemajú milovať vlastné deti. Rodina je posvätná a chcená Bohom a láska, ktorá zjednocuje jednotlivých členov rodiny je vznešená a požehnaná Pánom. Navyše je to láska, ktorú charakterizuje nezištnosť. Služba v rodine nebýva počítaná na hodiny a ani nie je platená. Robí sa všetko pre to, aby ten druhý bol šťastný. Schopnosť milovať nezištné je ohromujúca skutočnosť. Kde sa rodí problém? Keď sa rodí nová rodina je potrebné, aby bol neustále istý odstup. Rozpomeňme si, čo hovorí kniha Genesis: „*Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom.*“ (Gn 2, 24) To neznamená, že od tohto okamihu ten, kto sa ožení tak má zaprieť svoju pôvodnú rodinu, ale že orientačný bod všetkých nových rozhodnutí už nie je viac jeho otec a matka, ale novomanželia pre seba navzájom. Vytvoriť tento odstup od rodičov je nevyhnutné, lebo ak tento odstup nenastane, tak sa život v novej rodine zablokuje: nenarodí sa nová rodina. Vieme veľmi dobre koľko zla sa narobí, keď sa nedodrží tento odstup a keď, či už ženích, alebo nevesta majú aj naďalej ako základný orientačný bod pre svoje rozhodnutia nie seba navzájom, ale svojich rodičov. V krajine v ktorej som sa narodil sa hovorí: „*Keď sa dvaja mladí zoberú, tak musia odísť do iného domu z ktorého už nie je vidieť ani dym z komína pôvodného rodičovského domu.*“ Ježiš teda nechce od svojich nasledovníkov, aby

zabudli, alebo zanedbávali svoju pôvodnú rodinu, presný opak (!), ale chce, aby sa narodila nová rodina.

Pripomeňme si, že aj Ježiš aplikoval takýto odstup od svojej rodiny z Nazareta. Keď začal svoje verejné účinkovanie, zanechal Nazaret a odišiel do Kafarnauma. Jeho rodinní príbuzní ho išli hľadať a chceli ho doviesť späť, lebo počuli, že sa pomiatol. (porov. Mk 3, 21) A čo povedal Ježiš? „*Kto je moja matka a moji bratia?*“ Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „*Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra i matka.*“ (Mk 3, 33 – 35). Toto je nová Ježišova rodina. Láska voči pôvodnej rodine nemôže byť prekážkou vstupu do novej rodiny – do tej rodiny, kde už viac nie sú rasy, triedy, matky, otcovia, tj. do rodiny, kde sú všetci bratia a sestry, pretože tam v tej novej rodine je každý človek *Božie dieťa*. To je nová rodina, ktorú Ježiš ponúka a ak by vstúpila stará rodina do konfliktu s touto novou, Ježiš hovorí: „*Musíš sa rozhodnúť.*“

Skúsme ešte pochopiť čo to znamená: „*Nie je ma hoden*“. Je to vyjadrenie zaľúbeného, ktorý chce, aby milovaná osoba bola spolu s ním vo výlučnom vzťahu. Ak milovaná osoba neprijíma jeho ponuku, pretože ju považuje za prehnatú a náročnú, tak mladík povie: „*Nie si ma hodná*“ a každý sa vyberie vlastnou cestou. Ježiš je žiarlivý a milujúci. Neakceptuje kompromisy. On chce srdce, ktoré bude celé a čisté. Aj Boh Starého Zákona sa predstavuje ako Boh žiarlivý.

Bohovia pohanov neboli žiarliví. Napr. Zeus dostával obety od svojich vyznávačov, ale ak potom niektorí z nich odišiel priniesť obeť inému bohu napr. Apolónovi alebo Dionízovi, tak Zeus nebol z toho rozčarovaný. Boh Izraela je však žiarlivý. Je to jediný Boh, ktorý požaduje výlučnú lásku. Je to on, kto chce byť *orientačný bod* pre všetky rozhodnutia. Prvé z Božie prikázanie: „*Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! ... lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh!*“ (Dt 5,7) Koľko krát v Starom Zákone zaznieva ja som žiarlivý Boh?! Ježiš stvárňuje práve túto Božiu tvár: je žiarlivý. Chce povedať, že ten,

kto ho stretne, tak si musí zmeniť orientačný bod podľa ktorého robí svoje rozhodnutia. Nikto a nič mu nemôže byť nadradené Jemu. Keď On vstúpi do srdca niektorej osoby, chce sa tam zmocniť celého srdca. Hľa, čo to znamená *primknúť sa ku Kristovi*. Znamená to, že nikto a nič nesmie byť nadradené tomuto vzťahu lásky.

Teraz počúvajte tretiu požiadavku:

Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

Čo chce Ježiš povedať tým, že ak Ho chceme byť hodní, musíme zobrať kríž? Myslím, že najrozšírenejšia interpretácia je tá, ktorú často počúvame najmä od starších ľudí: Ježiš niesol kríž, tak aj ja musím trpezlivo niesť tie kríže, ktoré mi život priniesol. O akom kríži to Ježiš hovorí? Neprijemnosti, ťažkosti, nešťastia sa dotýkajú každého a nepotrebujeme Božieho syna, ktorý by musel prísť z nebies, aby nám povedal: „*Musíte ich trpezlivo znášať*“.

Myslím, že stačí len štipka zdravého rozumu aby sme tomu porozumeli. Ježiš hovorí o inom kríži – o kríži, ktorý on sám niesol. Reálny kríž, ktorý si odsúdenec niesol v čase Rimanov na svojich pleciah pozostával z vodorovného brvna. Keď ho niesol, prechádzal pomedzi ľudí a bol považovaný za prekliateho Bohom a odmietnutého celým ľudským pokolením. Bol odsúdený všetkými ľuďmi ako ten, kto zlyhal. Ako to, že predstavitelia politickej aj duchovnej moci žiadali pre Ježiša ukrižovanie, čo bola tá najpotupnejšia smrť pre človeka? Vzhľadom na politických predstaviteľov bol takýto rozsudok smrti vyhradený pre rozvracačov štátneho poriadku. Aj duchovní vodcovia chceli aby bol ukrižovaný – teda aby bol považovaný za odbojníka a svojvoľníka. Židovské náboženstvo považovalo za požehnaných bohatých; tých ktorí sa mali dobre, ľudí úspechu, teda tých, ktorí dostali od Pána hmotné dobré. Chudobní boli zvyčajne považovaní za prekliatych. Ale Ježiš objal TENTO kríž. Mohol ho odmietnuť, pričom stačilo povedať iba slovo, stačilo by aby nehovoril o Novom svete, aby neobrátil naruby hodnoty tohto sveta, aby nehovoril

o Bohu ktorý je v mnohom odlišný od toho ktorého ohlasovalo židovské náboženstvo až dovtedy. Určite by ho nechali spokojne žiť ďalej svoj život. Ale Ježiš objal tento kríž! Prijal to, že bol považovaný za prekliateho tými, ktorí mali moc v tomto svete.

Kríž nosili otroci. Všimnime si, Ježiš nehovorí, že bude pomáhať niesť naše kríže a ťažkosti, ktoré sa v živote každého človeka nevyhnutne vyskytujú. Hovorí, že musíš urobiť vedomé rozhodnutie a objasniť jeho ponuku ktorú Ti dáva, lebo to je jeho ponuka! Kríž ukazuje na rozhodnutie toho, kto sa považuje za otroka nie pána. Toho, kto sa rozhodol nepatriť sebe samému. Otrokom je závislý na vôli pána. Ježiš hovorí: „*Ak ma chceš byť hoden, musíš urobiť rozhodnutie byť ako otrok. Byť ako ten, kto očami tohto sveta je považovaný za toho, kto zlyhal. Byť niekým kto nie je pán, ale služobník, ktorému každý môže rozkazať, každý môže od neho niečo požadovať*.“ Kto sú páni? Sú to tvoji bratia! V okamihu kedy Ťa oni potrebujú, musíš sa cítiť ich služobníkom. To znamená objasniť kríž, ktorý Ježiš objal: rozhodnutie byť služobníkom všetkým. Všimnime si, že namiesto slova *kríž*, stačí vložiť slovo *láska* a všetko sa vyjasní.

Tieto slová, ako vieme, znejú zle pre kultúru dnešného sveta. Dnes sa ponúka to, aby sa každý z nás realizoval tak, že sa etabluje, zviditeľní a ak je to nevyhnutné, tak môže taktiež podviesť ostatných a poslúžiť si nimi. Ježiš ponúka presný opak. Úspešný človek je ten, kto použije celý svoj život na to, aby dával pozor na potreby brata.

V poslednej časti sa Ježiš obráti na tých, ktorí sa rozhodli zobrať tento jeho kríž. Sú to slová plné prísľubu - počúvajte:

Kto vás prijíma, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal. Kto prijme proroka ako proroka, dostane odmenu proroka. Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého. A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár studenej vody ako učeníkovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu.

V poslednej časti Ježiš hovorí o ľuďoch ktorých treba prijať: prvými ktorí majú byť prijatí ste VY. *Kto vás prijíma, mňa prijíma. Vás: to je kto? „Vy, ktorí ste ma hodní, pretože ste urobili rozhodnutie objať kríž. Rozhodnutie ktoré som aj ja urobil je: urobiť so svojho života dar. Teraz Vy idete do sveta a máte za úlohu vteliť túto ponuku života. Kto Vás prijme, mňa prijíma.“* Je to veľká dôvera ktorú nám Ježiš dáva, pretože nás považuje za hodných. Prirodzene hodní nie sme preto, že sa niekomu predstavíme ako jeho apoštoli lebo denne konáme dake nábožné skutky. Kto prijme jeho, prijme jeho ponuku lásky.

Druhá veta hovorí: *Kto prijme proroka ako proroka, dostane odmenu proroka.* Boh hovorí skrze prorokov; nenecháva počuť svoj hlas priamo z neba. Myšlienky Boha sú nám sprostredkované cez bratov, ktorí sú viac citliví na Pánove myšlienky. Keď predstavujú Božie zmýšľanie ľuďom tohto sveta, všeobecnej mienke ľudí to protirečí. Preto sú to proroci! Oni nám avšak ponúkajú život, ktorý skutočne povznáša ľudskosť človeka až k nebesiam.

Vieme čo sa stane ak sa nám niekto opovážil povedať: *„Bud' opatrný, to na čo sa spoliehaš Ťa nakoniec zradí. Začni budovať život na skutočných hodnotách.“* Takéto výroky sú prorockými slovami. Boh si nimi posluži, aby odovzdal svetu svoje Slovo.

Čo to znamená prijať proroka? Prijme proroka predovšetkým ten, kto prijme jeho poslanstvo. Potom, prijme proroka ten, kto mu poskytne aspoň morálnu podporu. Keďže prorok je každému nepohodlný, lebo rozmýšľa inak ako zvyčajne rozmýšľajú ľudia, tak sú často vylúčení od tých, kto má moc rozhodovať o tom, čo a ako sa doteraz vždy robilo. Preto prorok vníma veľkú túžbu byť podporený aspoň niekým, kto by porozumel, že jeho slovo prichádza z Neba. Proroci bývajú často eliminovaní zo spoločnosti, pričom sa im hovorí: *„Áno hovoríš pekné veci, ale treba byť obozretný. Treba rešpektovať tradície, jednoduché osoby to môže pohoršiť, alebo rozrušiť ak sa prestane robiť to, čo sa doteraz vždy robilo.“* Tak sa zabráni voviesť do života to, čo je

novinkou evanjelia. Hľa, prijať proroka znamená, prijať to, čo pochádza od Boha skrze slová môjho brata.

Tretia časť hovorí o tom, čo hovorilo aj prvé čítanie: Pomáhať aj konkrétne tým, kto koná misiu ohlasovania, lebo takýto človek má veľkú núdzu o pomoc. V čom spočíva odmena o ktorej hovorí Ježiš? On hovorí, že aj keď ty nie si prorokom, ale dáš oporu tomu, kto Ti hovorí Božie poslanstvo, tak aj ty spolupracuješ na misii ohlasovania. Si súčasťou misie, ktorú robí ten druhý. Aj ty si tvorcom nového sveta, ktorý sa rodí pod vplyvom poslanstva ohlasovaného prorokom.

Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého. Kto je spravodlivý? Ten, kto Ti svojím životom odovzdáva poslanstvo, ktoré pochádza od Boha. Spravodlivý môže byť aj ten, kto Ti nič nepovie, ale hovorí svojím životom. Vteliť svoju vieru do života. Spomeňme si, čo hovoril sv. František z Assisi svojím bratom: *„Vždy ohlasujte evanjelium! Ak to bude nevyhnutné, tak aj slovami...“* Dbal teda na kázeň životom. Takže preto *„Kto prijme spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého.“* Prijať znamená vstúpiť do súhry s jeho poslanstvom života.

Posledná výzva k pohostinnosti voči učeníkovi hovorí o jednom pohári studenej vody. Pohár čerstvej vody daný učeníkovi je aktom tej najjednoduchšej lásky. Ani tá nezostane bez odmeny. Čo to znamená? Akúkoľvek oporu, ktorú dáš učeníkovi pretože je učeník, tak toto gesto ktoré urobíš, bude mať dobrý dopad. Aj keď je to maličké gesto, aj tak budeš aj tak spolutvorca nového sveta. Každé gesto opory Kristovmu učeníkovi bude mať pozitívny zmysel v Božích dejinách spásy.

Autor: Fernando Armellini

<https://www.youtube.com/watch?v=VbffzoVF414>

Preklad: ThLic. Marek Iskra. Archív: <http://rodinabb.sk/liturgia-rodiny>